

Odůvodnění:

Okresní soud v Berouně usnesením ze dne 29.9.2009 č.j. 9 C 326/2008 – 71 řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu v Berouně. Výrokem pod bodem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a posledním výrokem rozhodl, že žalobcům bude vrácen soudní poplatek, který zaplatili z návrhu.

Proti tomuto usnesení se včas odvolali žalovaní v záhlaví vyjmenovaní, pod bodem 1) – 5). Všichni tito žalovaní, zastoupení svým právním zástupcem navrhli, aby odvolací soud změnil výrok III. napadeného usnesení o náhradě nákladů řízení mezi účastníky tak, že žalovaným, kteří se odvolali, proti všem žalobcům přizná právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady vyčíslili částkou 14.637,- Kč, která se skládá z odměny za právní zastoupení podle § 8 vyhlášky 484/2000 Sb., zvýšenou o 30 % za zastupování více účastníků, dále za 2 x režijní paušál a náhradu za daň z přidané hodnoty. Své odvolání zdůvodnili tím, že jsou přesvědčeni, že správně soud prvního stupně měl postupovat podle § 146 odst. 2 o.s.ř., neboť zastavení řízení zavinili žalobci tím, že žalobu podali u nepřislušného orgánu. Zároveň požádali, aby jim byla přiznána i náhrada nákladů odvolacího řízení.

Z podnětu tohoto včas podaného odvolání, odvolací soud přezkoumal pouze v napadeném výroku pod bodem III. a pouze v rozsahu, jak byl napaden pěti prvními žalovanými, výrok usnesení soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně ve vztahu ke všem žalobcům. Rozsah přezkumu se opírá o ustanovení § 212 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.).

Odvolání bylo shledáno důvodným. Soud prvního stupně nesprávně v odůvodnění napadeného usnesení odvoláním dotčený výrok zdůvodnil tak, že neshledal důvody podle ustanovení § 146 odst. 2, věta první o.s.ř., když žalobcům „nebylo lze přičítat, že zavinili zastavení řízení“.

Ustanovení § 146 o.s.ř. je třeba aplikovat výlučně z procesního hlediska, to znamená, že je třeba z procesního hlediska nahlížet na důvod, proč řízení bylo zastaveno. V tomto případě zcela jednoznačně došlo k zastavení řízení zaviněním žalobce, který podal žalobu soudu, který není věcně příslušný k projednání jeho žalobního žádání. Tímto nesprávným podáním žaloby k soudu tak žalobci zavinili, že muselo být řízení zastaveno. Podle ustanovení § 146 odst. 2, věta první o.s.ř., tedy jsou žalobci povinni nahradit žalovaným náklady řízení, které žalovaným 1) – 5) vznikly v souvislosti s jejich právním zastoupením. Právní zástupce žalovaných 1) – 5) má právo na mimosmluvní odměnu podle § 8, vyhlášky 484/2000 Sb., zvýšenou o 30 % za zastupování více účastníků (§ 19 a), má dále nárok na paušální odměnu za dva hlavní úkony po 300,- Kč a rovněž náhradu za příslušnou sazbu daně z přidané hodnoty. Z těchto důvodů v napadeném výroku odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně, ve vztahu prvních pěti žalovaných a všech žalobců podle § 220, odst. 1, písm. a) o.s.ř., tak, jak je shora ve výroku uvedeno.

Protože ve vztahu úspěšných žalovaných vznikl tímto proti žalobcům i nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení podle úspěchu (§ 142, odst. 1 o.s.ř.) bylo uloženo žalobcům, aby společně a nerozdílně i tuto náhradu nákladů odvolacího řízení prvními pěti žalovanými zaplatili. Náhrada nákladů odvolacího řízení byla stanovena podle vyhlášky č. 84/2000 Sb., § 14, odst. 3 a § 19a ve výši 1.300,- Kč snižená na jednu polovinu (§ 18, odst.

1), tedy celkem 950,- Kč a 170,- náhrada za daň z přidané hodnoty. Celkem náklady odvolacího řízení úspěšných odvolatelů činí 1.120,- Kč (§ 224, odst. 1, § 142, odst. 1 o.s.ř.)

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Praze dne 6. listopadu 2009

